RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

nr. 226.521 van 25 februari 2014
in de zaak A. 205.274/XIV-34.311

In zake : XXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Pierre Robert
kantoor houdend te 1030 Brussel
Eugène Smitsstraat 28-30
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding
kantoor houdend te 1000 Brussel
Antwerpsesteenweg 59 B

I. Voorwerp van het beroep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 20 juni 2012, strekt tot de vernietiging van het arrest nr. 81.102 van 14 mei 2012 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking nr. 8732 van 9 juli 2012 wordt het cassatieberoep toelaatbaar verklaard.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Marijke Sterck heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State.

Verzoekster heeft een verzoek tot voortzetting van de procedure teneinde te worden gehoord ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 29 januari 2014 om 10.30 uur.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Sarah Janssens, die loco advocaat Pierre Robert verschijnt voor verzoekster, en advocaat Tine Bricout, die loco advocaat Carmenta Decordier verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Marijke Sterck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoekster dient op 18 januari 2011 een aanvraag in voor het verkrijgen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, met name als bloedverwant in opgaande lijn van haar Belgische zoon.

Op 3 januari 2012 neemt de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding in hoofde van verzoekster een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Verzoekster stelt op 21 februari 2012 tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verwerpt het beroep tot nietigverklaring met een arrest van 14 mei 2012. Dit is het bestreden arrest.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

4. De verwerende partij laat in de memorie van antwoord gelden dat verzoeksters belang bij het cassatieberoep aanwezig dient te zijn totdat een uitspraak wordt gedaan. De bepalingen inzake gezinshereniging als familielid van een burger van de Unie zijn aanzienlijk gewijzigd door de wet van 8 juli 2011 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Daardoor kan verzoekster als ascendent van een meerderjarige Belg geen aanspraak op gezinshereniging maken.

Bij een vernietiging van de aanvankelijk bestreden beslissing zou de verwerende partij zich dus gedwongen zien opnieuw vast te stellen dat verzoekster overeenkomstig de thans geldende wettelijke bepalingen zich niet op een recht op gezinshereniging kan beroepen.

5. In de memorie van wederantwoord verwijst verzoekster naar arrest nr. 219.465 van 7 juni 2012 waarmee de Raad van State twee prejudiciële vragen aan het Grondwettelijk Hof heeft gesteld met de betrekking tot de grondwettelijkheid van artikel 9 van de voornoemde wet van 8 juli 2011. Verder vraagt zij vier prejudiciële vragen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie te stellen over de interpretatie van het Europese recht in het bestreden arrest. Zij herhaalt deze vragen in het verzoek tot voortzetting en ter terechtzitting.

6.1. Verzoeksters aanvraag was gesteund op haar hoedanigheid van ascendent (ouder) van een meerderjarige Belg.

Met artikel 9 van de wet van 8 juli 2011 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt artikel 40ter van de Vreemdelingenwet vervangen. Deze wet is op 12 september 2011 in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt en er zijn geen bepalingen van inwerkingtreding noch overgangsbepalingen voorzien. Ingevolge deze wetswijziging kan de buitenlandse ouder van een Belgisch meerderjarig kind, anders dan voorheen, op grond van die hoedanigheid niet meer het in de artikelen 40 en volgende van de Vreemdelingenwet voorziene verblijfsrecht krijgen.

De onmiddellijke toepassing van de wet houdt in dat het bestuur in de regel de nieuwe wet dient toe te passen zoals deze geldt op het ogenblik dat het zijn beslissing neemt, dus ook voor een reeds voordien ingediende aanvraag. Nu geen overgangsbepalingen zijn voorzien, houdt verzoekster tevergeefs voor dat toepassing moet worden gemaakt van de wet die op het ogenblik van de aanvraag gold.

Het Grondwettelijk Hof heeft in zijn arrest nr. 123/2013 van 26 september 2013 overwogen dat uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 8 juli 2011 blijkt dat de wetgever immigratie via gezinshereniging heeft willen beperken om de migratiedruk te beheersen en misbruiken heeft willen ontmoedigen. Vreemdelingen die een toelating tot verblijf willen verkrijgen, dienen er volgens het Hof mee rekening te houden dat de immigratiewetgeving van een Staat om redenen van algemeen belang kan worden gewijzigd. In die context acht het Hof de onmiddellijke inwerkingtreding van de wet niet zonder redelijke verantwoording.

Na een gebeurlijke vernietiging van het bestreden arrest zou enkel kunnen worden vastgesteld dat verzoekster als ouder van een Belgisch meerderjarig kind geen aanspraak meer kan maken op de door haar gevraagde verblijfstitel. Verzoekster beschikt derhalve niet meer over het rechtens vereiste belang bij het cassatieberoep, zodat de exceptie gegrond is en het beroep niet-ontvankelijk is.

6.2. Betreffende verzoeksters vraag in de memorie van wederantwoord om vier prejudiciële vragen te stellen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie “over de overeenstemming van de interpretatie die het bestreden arrest van het Europees recht maakt met het Europees recht”, dient te worden opgemerkt dat verzoekster, indien zij die interpretatie betwistte, dergelijke vraag in het verzoekschrift tot cassatie moest stellen. Zij toont niet aan dat zij de prejudiciële vragen slechts voor het eerst in de memorie van wederantwoord kon voorstellen zodat dergelijke uitbreiding van het middel niet toelaatbaar is.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vijfentwintig februari tweeduizend veertien, door de Raad van State, XIVe kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,

met bijstand van

Joris Casneuf,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Joris Casneuf	**André Beirlaen**